

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Barbary Pořízkové, Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **S. T.**, zastoupeného JUDr. Alžbětou Prchalovou, advokátkou se sídlem v Brně, Dřevařská 25, za účasti **Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 7. 2007, č. j. 60 Az 45/2007 – 18,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou prostřednictvím zástupkyně stěžovatele k poštovní přepravě dne 30. 8. 2007 se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19. 4. 2007, č. j. OAM-1-343/VL-20-12-2007, a to z důvodu jejího zpětvzetí.

Z obsahu předloženého soudního spisu vyplynulo, že shora označené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno fíkcí ve smyslu ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s ustanovením § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), dne 30. 7. 2007.

Podle ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a odst. 4 o. s. ř. nebyla-li fyzická osoba zastižena na adrese svého pobytu či místa, kde se zdržuje, doručující orgán jinou písemnost, která není určena do vlastních rukou adresáta, doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; není-li možno ani takto doručit, doručující orgán písemnost uloží a zanechá adresátovi v místě doručování výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Nejvyšší správní soud z doručanky připojené u č. l. 18 soudního spisu ověřil, že pokus doručujícího orgánu o doručení písemnosti stěžovateli byl učiněn ve středu 25. 7. 2007 a vzhledem k tomu, že stěžovatel nebyl v místě doručení zastižen, byla téhož dne písemnost uložena u držitele poštovní licence. V souladu s ustanovením § 40 odst. 3,

větou první, s. ř. s. případně-li poslední den lhůty na sobotu (v daném případě připadl na sobotu 28. 7. 2007), neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den, tedy v tomto případě poslední den lhůty, který je možno považovat za doručení, připadl na pondělí 30. 7. 2007. Pro úplnost je třeba dodat, že stěžovateli byla písemnost vydána dne 8. 8. 2007, což stvrdil svým podpisem na doručence; fikce doručení však nastala již dne 30. 7. 2007 uplynutím třídenní úložní doby, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se stěžovatel o tomto uložení nedozvěděl.

Součástí napadeného usnesení bylo i řádné poučení o možnosti stěžovatele podat proti tomuto usnesení kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení písemného vyhotovení usnesení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím krajského soudu.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Dle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě bylo ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pondělí 30. 7. 2007. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pondělí 13. 8. 2007. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit. Poštovní zásilka obsahující kasační stížnost však byla držiteli poštovní licence předána k přepravě až dne 30. 8. 2007.

Podle poslední věty ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže byl podán předčasně nebo opožděně.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému usnesení krajského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť byla podána opožděně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. prosince 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu